

tramp

pařížský býk je znovu podrážděn

kč 1

zakázáno?

podle zpráv denních listů má být zastaveno vydávání cestovních pasů nemajetným.

Včelíčka 31

KAMARÁDI! KAMARÁDKY!
 Turnovský TOV pořádá 17. října v hostinci u Pyrámu v Ohrazenicích velké potlašení. Trempíři z Nymburka, Bělé p. B., Boleslavi, Hradiště, Lomnice, z Podkrkonoší, Prahy a vůbec všichni, kteří chcete ukázat těm našim lidem, co jsme a co chceme, přilčundrejte se a pokecáme si o věcech nám potřebných, o říšské slezině a vostatní až tam milánkové, tak, vyklepát deky, votřít šálky, vyžehlit sako a do Turnova na Česko-rájský potlach! Ahoj, do vidění!
 TOV.

Ze by Turnováci se rozhejball a upatlal potlášek 17. října u Pyrámu v Ohrazenicích?

Tedy na něj, zakanadit si a druhý den se rozlít po Českým Ráji a šířit učení trampů mezi lidem dobré vůle!

Kamarádi!

Nemůžeme otiskovat jména dárců na tisk. fond „Trampa“ — t. j. za bločky. Víte proč! Sdělíme příště, kolik se dosud sešlo a zatím jen konstatujeme, že se našlo hodně kamarádů a kamarádek, kteří nám pomohli. Ty, kteří ještě peníze nezaslali, prosíme, aby tak bezodkladně učinili.
 Administrace.

Má vaše osada kolportéra? Almanach vyjde koncem října — poslal jsi už bůra?

celostátní slezina zástupců všech osad koná se 21. a 22. listopadu.

ale láká je za to nově zásobený sklad

Trampského závodu

kde dostanou vše, co potřebují na zimu.

KANADKY, zaručeně nepromokavé, již od 149 Kč. — MANŠESTRÁKY, Ia, ve všech barvách, 69 až 95 Kč. — MANŠESTROVÉ LUMBERJACKY, 120 až 150 Kč. — TEPLÁKY, celý oblek, 36 Kč. — AMERICKÉ FLANELOVÉ KOŠILE, ve všech barvách, 34 Kč. — KANADSKÉ MILTONY a VESTY od 69 Kč.

KOMPLETNÍ LYŽAŘSKÁ VY- ZBROJ, LYŽE, VÁZÁNÍ, HOLE REKLAMNÍ CENA Kč **98.-**

Trampský závod

Pište si neprodleně o nové cenníky!

ŽIŽKOV, Roháčova 7. Libeň, Primátorská 601.

Racionalisace je, ráyž někdo sní buřta a v y d ě l á kůži.

— Prosím tě, co je to: Made Austria?
 — Nó, vyrobeno v Rakousku.
 — A což Made-lon? Bód'a.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Liliová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelíčka. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

siki:

co je národní — je naše.

Blíží se 13. výročí prohlášení naší samostatnosti.

Na Václaváku zašumí fontána, na kostely a hrad pustí reflektory, električky dostanou praporečky a na domech budou vlát fánge. Sokolové pomaširují v dlouhých hustých řadách a vesele budou pohlížet na vrch za Břevnovem, kde budou mít pomoci nového obecního zastupitelstva napřesrok slet. Sportovci a nepolitici trampové poběží oběží štafetu ke hrobu Neznámého vojína, politické strany uspořádají projevy, na kterých vysvětlí poddaným, že ony to jsou, které dobyly a třináct let už drží republiku. Načež průvody s prapory, policajti před hvězdou, kutálky budou hrát a vlastenecká Praha tonout v nadšení a Židi, Němci a komunisti zčervenobílejí vzteky.

Na český lid se odjakživa muselo se srandu. Máte příklady v dějepise, máte příklady o posledních volbách. Sranda se u nás vyplácí. „České Slovo“ pouští občas na Vltavě voličům rachejtle, pan Horký si udělal před volbami párkrát v novinách srandu z holičů, policajtů, párkářů atd., a oni mu za to pomohli na radnici.

Vlastenectví a přílišná dávka národního uvědomění byly vždy slabou stránkou českého člověka. Sneseme hlad, blechy, bídu, Střibrnýho, cholera, ale na naše národní citění si nenecháme sáhnout. Jsme Češi, Slovani, a jsme na to hrdí. Dějiny psaly o našich předcích vždy s úctou, a chceme, aby stejně psaly i o naší generaci. Dobyli jsme si svobodu, máme svoji slovanštinu, českou, národní, drahou republiku a to nám stačí. Víc nechceme. Spokojíme se láskou k vlasti a trochou tý srandy. Nic nám neschází, obého máme dost, často až příliš, a zpravidla obé pohromadě. Vy, kluci, kteří jste 1. října narukovali, přečtěte si pár řádků vlastenecké srandy, které vám napsala na cestu československá národní demokracie:

Brančum, rukující 1. října!

1. října opustili jste svůj domov a zaměstnání, abyste sloužili vlasti jako vojáci.

Kamarádi! Sít jste zajisté do kasáren rádi a s láskou i nadšením! Pamatuje, že vše, co obetujete armádě,

dáváte sami sobě, své vlasti, republice, neboť vše, co je národní, je naše. Spokojení, že mládi, slia a zdraví učinily z vas výkvět nuroda, hájící své rodiny, domov, půdu i vlast, nezapomínejte, že jedině dokonalá armáda zajišťuje vam a celému národu samostatnost a svobodu; jen tehdy budeme s nimi do neodvislosti, vnae-u většina národa taková, laci jste vy — zdravá, výbojná a vojenská. Konejte proto svoji povinnost poctivě, svědomitě, ukázněně a potlačujte vše antimilitaristické, co ohrožuje armádu, poškozuj národ, a tedy i vás! Národ ve svete ceněn podle své armády. Hrdost naplní vás vědomí, že vy, českoslovenští vojáci, jste zástupci udatných českých bojovníků, před nimiž se vždy chvilí celý svět; buďte hodní svých předchůdců!

Kamarádi, na cestu do kasáren naši svobodně, národní republiky posuame vam naše pozdravy a celý národ provází vás věčností.

Za Ústřední výkonný výbor Mladé
Generace Čsl. N. D. předseda JUDr.
Zd. Mollík.

Setřete si s očmi slzy pohnutí. Nebudeme si z toho dělat srandu, to se nesmí a censor by to zabavil. Ostatně je to příliš vážná věc. Vemte si z toho několik těch perel k srdci; pamatujte na to, že na vojně zajišťujete tátovi a bráchovi, kteří jsou doma bez rachoty, svobodu a neodvislost.

Písměčka Gézy Včeličky:

„NA MŮSTKU KAPITÁN“

už vyšla. Objednejte, než bude celá rozebrána!
Stojí jen 1.80 Kč.

na turnovskéj potlach!

Všichni hnusní z celých Čech se prej slezou 17. října u Pyramídu v Ohrazenicích u Turnova na potlach TOVU turnovského!?

Všichni ne, ale dost — snad kluci z redakce, kteří byli pozváni, snad kluci z „Dívoký scéný“, snad všichni, kteří jim chtějí pomoci v získávání trampákamarádů.

Tak, kluci, každej tu svou zlatoviasou, dřeva, deku a mažte, nocleh je na sále, kde se koná potlach. Ia trampský jazz-band — psina — kanada — tanec — dobří kamarádi a kamarádky — vlezný žáný — nocleh řádkový — každý na scénu, program tedy bohatý — pitiva dost za titní — návštěva Českého Ráje — tak co vám schází, holomci, už ať jste tam, to vám nemůže dát ani USA. Crrrr — konec. Přijďte! Ahoj! Turnovský TOV.

Kubelik si dal pojistiti své prsty, kdyby jeden ztratil, dostane 200.000 Kč. Packa však dostal za pět prstů celé zaopatření.

Bestie, buď bude dojít Kalakto, nebo dostane zácpu.

? ?

No, vona nám sežrala čekuládu.

kdosi je věšen . . .

(P. B. — F. F.)

Hrubě sestavená kostra lešení. Odsouzený k smrti provazem je veden vzhuru po dřevěných schůdkách. Vyvolené publikum hledí se zvýšeným zájmem, jak je poutan. Katův pomocník klade mu pouta kol nohou a ramen. Čista práce. Neboť tak možno předejíti nemilým příhodám. Pořádek musí být.

Pořádek musí být. Doživotní trestanec Rado Millich uprchl z vězení města Mairon ve státě Illinois. Při této příležitosti usmrtil dozorce. Proto musí viseti.

I když do posledního dechu tvrdil, že zločin, za nějž je nyní souzen, nebyl jeho činem.

Ale pořádek musí být, trestanec Millich musí viseti — kam bychom přišli (a k čemu máme žurnalistiku) — a společnost tak rozhodnůvši doufá, že se tím udrží a zachrání.

Pan popravčí stojí, ruce složene za zády, jako učitel, přísně, ale dobrotivě pozorující první práci svého nejmladšího žáka. Jeho maska je dobrá. Vypadá jako veliký klidás. Vždyť vydělává peníze tímto, ovšem ne každodenním způsobem práce

Katovým chleboďarcem je dnešní společnost.

Mezi katem a odsouzeným kýva se smyčka.

A nyní malá specialita sensacechtivým: Spoutaný předčítá „poselství“ (kdo by si nevzpomněl na A.-S.), v němž se zapřísaha, i svojí nevinu — pět minut před smrtí. Přítomní naslouchají dole odevzdané — pohodlně opřeni o trám čtvernohé kostry lešení. Žalobce dává trapně pozor, aby si sám uestoupil na padací dveře, které se ihned rozevřou. Jedni studují výraz obličeje předčítajícího, druzi draždí své nervy lehkým chvěním hlasy. Vždyť je přítomna pouze „vybraná“ lepší společnost a ta má jemné nervy.

Vedle předčítajícího kýva se smyčka.

Jeden — dva — tři — teď! Cvičeným pohybem přehazuje popravčí odsouzeneci přes hlavu černý šátek. Přeskakuje ze zadu a už je hlava zakryta a v zapětí je i šátek pevně svazan.

Smyčka se přestala kývat, neboť již sedí volně na delikventově krku a současně přidržuje zakrývající šátek.

22. října velký potlach v Bezoučce na Žižkově s programem: Celostátní slezina zástupců všech osad z Č. S. R. 21. a 22. listopadu v Praze. Pražský TOV.

Nekolegiálnost je, když se primátor Baxa vozí se po primátoru Dittrichovi. Bód'a.

Bód'a.

O tisku Stříbrného se říká, že je revolverový asi proto, že si z něj každéj střílí.

Po létě nastává zimní již chlad JIRAVA oblékne trampa I squaw. Je to náš člověk a lacině nam prodá ŽIŽKOV, HUSOV 36.

Klucl z osady Toronto

zazpívají řadu nových trampských písniček na tanečním večeru Děti neklidu ve čtvrtek dne 5. listopadu v Národním domě na Žižkově. — Vstupné 6 Kč.

Zvoliti jste již ve vaší osadě delegáta?

Člověče, mám vítr.

? ?

Zamiloval jsem se do Mony Lisy a býi jsem na ní třikrát.

„Víš, kdy je duch v rozpacích?“

„No?“

„Když sedíš na dirkované židli.“

— šefe —

Nač se mají tito „jemní“ lidé s jemnými nervy trápit pohledem na strhané nervy obličeje? Pacient mu sepiatě ruce. Modlí se? Nikdo nic neslyší.

Smyčka se již nehýba.

Kněz v civilu pronáší několik „vhodných“ slov. Nikdo neposloucha. Nervy diváků jsou napjaté k prasknutí. Pouze o nervy k oběšení určeného se nikdo nestará.

Kněz mluví o onom světě a boží milosti, zatím co odsouzený se loučí s tímto světem a nemilostí pozemských vládců. Kněz odstupuje a brebitavě pohybuje pysky, aniž by odvrátil zrak od oběti tohoto božského systému. Pět minut modlitby. I popravčí pohybuje rty. Odsouzenova ústa jsou již dlouho zakryta. Nelze slyšeti, modlí-li se.

Kněz mu ještě jedenkrát domlouvá, aby zaslavil své poslední minuty tonu, před jehož trůnem ma nyní státi.

Proč kněz s ním nejde na věčnou spasu?

Proč jsou to právě chudí, jimž je každou chvíli chváleno pohodlí nebe?

Kněz dává poslední znamení.

Katův pomocník stiskl knoflík.

Podlaha se otevřela. Odsouzenec padá. Padá do věčné tmy. Provaz se nupial.

Mistr popravčí díva se za padajícíim. Už se nemůže opanovat. Jednu ruku si položil na břicho. Není mu zcela dobře. Soudce si přidržuje usta. Je mu špatně, ale musí to vydržet, vždyť je „muž“.

Tisínivé mlčení leží nad shromážděnými, shromáždili se nyní kol podla. — Nyní žirají do temné duhy. Tu se kýva smyčka. Na ni člověk? Člověk? Ne — „zločinec“.

Jeden z masy, z něhož vládnoucí systém učinil vraha, jehož, protože ho uměl pouze zkazit a ne polepsit, nechal pak popravit.

Jeden, jenž vraždil, protože chtěl žiti.

Jeden, jenž nesměl pracovati, ačkoliv byl mladý a silný. Obět vládnoucího systému.

Zastupci tohoto systému, vyvolené občestvo, sleduje zraky tělo. — Co vidí tito lidé?

Jednoho, třidni justici zavražděného?

Nebo ukončenou sensaci?

Ne, o ni vidí jen „zločince“ kývajícího se na smyčce. Kofila.

sladký sen pana paďoura

— ...zóóór! ...chodééém chod! Ty vole, jak to chodíš? ...staviit stááát!

K líci zbraň! Chceš, pacholku mizerná, přes držku? Jak to držíš pušku, ty krávo!?

Kluci se snaží. Jenom někdy si utřou pot, ale pokradmu, aby to „bratr“ cvičitel neviděl, a vzpomenu si: jak krásné by to bylo právě nyní, kdy slunce tak pěkně praží, ležet v plavkách u řeky. Zotavit se z celotýdenní driny.

— Pitomče, na co myslíš?

K zemi!

Pan paďour se ze sna přímo božsky usmál.

Smutno je na Sázavě. Brdské lesy jsou prázdné. V Záhořanském údolí jak by smet. Nepotkáš zde kromě pupkatého turisty a agrárníka se zeleným perem na klobouku nikoho, Ticho je na březích řek, jenom voda hučí. Sníh a jarní deště smyly stopy táboráků. Trampské písně neuslyšíš. Veselé, kamarádské „Ahoj!“ nezaznívá. Pryč jsou osady, ve kterých se rodily myšlenky odboje proti paďour-skému světu. Pryč jsou strakaté košile.

Panu paďourovi se této noci zdál stále krásnější a krásnější sen.

Znižely trampské osady. Procházejí ve snu Medníkem, podél Sázavy, div netleskal, vida tu prázdnotu. Vrátil se opět do města, a hle: Zde nebylo potuchy o klidu. Zde bylo rušno. Kluci, kteří mu dříve ve strakatých košilích naháněli přímo hrůzu, pochodují v dětějších a sokolských uniformách. Jdou na execírák. Pan Paďour ví, že stavba tohoto execíráku stála dva miliony korun.

— Jó, jsou to ale výhodně uložené peníze! prohlásil kolega pana Paďoura ve schůzi městské rady, kde se jednalo o povolení této částky.

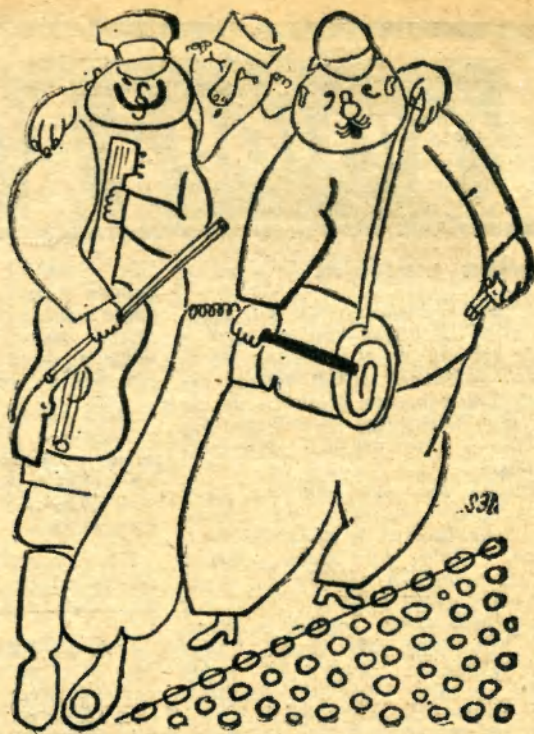
— Budeme to snad dávat nezaměstnaným? To by se jim hodilo, to víme! Ať si raději cvičí těla. Vždyť čacká vlast volá!

Na execíráků prohání kluky bratr-cvičitel. Bratr je v civilu takto továrníkem a dobrým občanem. Soudruh-náčelník je předsedou závodního výboru, kde právě před týdnem snížili klukům mzdu o 15 procent.

— K zemi!

Pan Paďour radostí slintal. Takový sen již dlouho neměl!

Z brožury „— zóóór! — Chodééém — chod!“, vydané proti chystané předvojenské výchově.

— Já sem malý mysliveček, sotva flintu nesu . . .

— Tak si zjednej dýnstmana. ažin.

kra-kra:

**konjenci a školáci, těšte se . . .
čili vojáčkování od šesti let**

POVINNÁ TĚLESNÁ VÝCHOVA se pomalu, ale jistě rodí. Shromáždí se kmotři: Sokolové, skauti, dětější, národní „socialisté“, „soclátní“ demokraté, velko-agrárníci, klerikálové i aklerikálové, a trpělivě vyčkávají porodu.

první trampký aímanach vyjde koncem října!

objednej předem, zaplatíš jen bůra, později bude za 8 Kč

Boxing & Athletika & Football

k našim soutěžím

Dle zpráv docházejících do sportovní části „Trampa“ možno pozorovat, že konečně sport ve venkovských osadách se začíná trochu heibat. Nechceme tím naprosto dělat naladu, že sport je v trampingu to nehlavnější, ale víme, že sport utužuje styky mezi osadami.

„Tramp“ má dvě soutěže, které příštím rokem navážou na letošní, jarní volleyballová a podzimní fotballová. Bylo by dobře, kdyby v těchto soutěžích nehrály jen pražské osady, nýbrž i mimopražské, což by prospělo nejen soutěži samotné, ale i trampingu jako hnutí. Vždyť takové Plzeňsko, Sever, by mohly snadno postavit několik osadních týmů, aspon do volleyballové sou-

těže. Soutěž by se mohla rozdělit na několik pásem (Praha, Plzeň, Sever) úplně samostatných, které by si samostatně rozlosovaly a vedly zápasy, takže do semifinále a finale by přišli vítězové těchto pásem.

Mělo by to i ten význam, že by o sportovní podniky „Trampa“ měli zájem venkovští kluci a takové finale by mohlo spontánně vyznat, kdyby se sjeli kluci ze všech stran fandit svým manšatům.

Kluci, rozepište se o tom a připravte se už.
Bakuln.

A. C. PRAHA pořádá v neděli dne 18. října o 10. hod. dopol. propagační závod v chůzi na 10 km na Deivickém okruhu, pouze pro přicho-

zí, členy trampských osad, tělocvičných spolků bez ohledu na klubovní příslušnost. Trať vede od vojenského hřiště v Deivicích přes Podbabu, Tichou Šárku, Jenerálku a zpět na vojenské hřiště. První závodníci obdrží ceny, všichni ostatní, kteří závod dokončí, upomínkovou plaketu. — Přihlášky s vkladem Kč 5 — přijímá A. Kalina, papírnictví, Praha I., Karlova ulice 24.

T. C. DĚTI NEKLIDU zajiždějí v neděli na sportovní meeting Spojených osad v Kladně. Lehkoatletického bojového závodu účastní se dvě tříčlenná družstva a k fotballovému utkání s kombinovanou kladenskou jedenáctkou stavěno je prvé mužstvo. Rovněž k lesnímu běhu stavěno je několik závodníků.

ZÁJEZD DO TURNOVA

s „Divokou scénou“, obě cesty 30 Kč. Zálohy 15 Kč s přihláškami se přijímají do pátku 16. října. Odjíždí se ve 4 h. odp. od „Trampa“, Rybná 23.

ODCHOVANCÍ ČUBY NEBYVAJÍ ŠTĚNATA ANIBRŽ — BOXERŮ Z POVOLÁNÍ. (ČUBA = Čsl. unie boxerů amatérů.)

Malý Parlášek vyřizuje jednoho rána panu učiteli pozdrav a že se maminka nechá ptát, jestli by mu směla dát husu. Pan učitel zazáří: „Ale ovšem, proč né, a že nechám předem děkovat.“ — Po několika dnech: „Tak co je s tou husou, Parlášku?“ — „Už nic, pane učitel, vona už zase žere.“

U sokol. firmy.

Paé šef mohli by mi přidat?
To nemohu, ale od prvního si můžeme tykat.

Jak ti říkaj, kamaráde?

Antone.

To seš tak zelenej?

ZEPTEJTE SE vašeho osadního kolportéra, zda už vyrovnal měsíční účet za časopis. Ať vám ukáže stvrzenku!

— **pacholci, neumíte číst?**
 — **To bysme uměii. ale nedovedem si nic vodepřít.**

jak to jde za sebou!

První byl pan Kubát se zákazem. Bylo to jako když Noe pouštěl první párek holubů z archy, vomrknout situaci. Přiletěli zpět. Zrovna tak zákaz trampingu. Kluci, namíchnutí, pořádali protestní tábory, posílali prohlášení, páchali vtípy, a holubice míru v helmách, s pendrekem, které nepouštěl Noe, ale páni, schovaní za Kubátem, vraceli se zpět s Jobovými zprávami. Moře vzteku ještě zaplavovalo hlavy nepoddajných trampů. Zatím páni nelenili, v tajnost patlali původní úmysl, připravovali návrh na předvojenskou výchovu, čemuž předcházející zákaz trampingu byl prvním pokusným balonkem. — Každý ví, že starý Noe přemýšlel, kterého ptáčka má vyslat, aby vyšetřil situaci. Já, promiňte, nevím, co to bylo za ptáky, v jakém pořadí je Noe vypouštěl, ale to je vedlejší. Tedy i ten další párek se vrátil.

Nu a páni Kubáti napodobili skvěle starýho Noe. Jeden balonek za druhým pouští — jeden z nich pouští Svaz důstojníků, další br. Klofáč — sfouknou mu její vlastní bratři v „Českém Slově“. V „Mladých Proudech“ propíchnou balonek pana Singera, balonek pana Hummelhansu sestřelují jeho soudruzi ze soc.-dem. mládeže v Plzni. Ale každý by byl na omylu, že sestřelují tyto mládenci balonky z vlastní iniciativy. Toho bohdá nebylo a nebude. To von tenkrát starý Noe nevěděl, jak to vlastně bylo, tenkrát ty ptáky nezaháněla zpět voda, ale byli to nějací krahuji, kteří nenechali ptáčky usadit. To holt v té době nebylo „Čes. Slova“ a „Pol. listu“, aby informovaly soudné i nesoudné čtenáře. Též dnes ve skutečnosti zahání a sfoukává balonky — které mají ten smysl, že neustálým vypouštěním mají zevšednětí a tím připravit vypuštění hlavního, velkého balonu, t. j. uzákonění předvojenské výchovy mládeže a úplné zrušení volnosti pracující mládeže — jedině T O V. Ten je jedinou příčinou toho, že páni nemohou ještě uskutečnit vypuštění velkého balonu. Teď již zase v posledních dnech byly vypuštěny další balonky k uskutečnění předvojenské výchovy. Balonky jsou napuštěny národní barvou, jsou neparfumovány frázemi o rekreaci mládeže, ovšem povinné. Na některém balonku (na př. z „Práva Lidu“ vypuštěném jsou nadělány uzlíčky ke snadnému vysmeknutí, totiž je zavedení předvojovy zamítáno takovým způsobem, aby si mohl z článku

každý vybrat, co chce. Zkrátka, ani Noe se nevzdal úmyslu, dostat se na pevninu.

Kluci a děvčata, můžete být jisti, že páni Kubáti, Nížkovští, Pustilové, Halířové a Humliendové nevzdají se úmyslu, dostati ještě letos předvojenskou výchovu na pevninu parlamentní půdy. Teď se pánové hádají jen o způsob provedení. Jedna cesta je přímá, je to cesta p. Klecandy a Kubáta, druhá cesta je p. Hummelhansova, cesta plná oklik a zákrutů.

Kamarádi, doba je vážná, necháme-li usnouti náš boj za volný trampingu, ani se nenadějeme a máme ji na krku. Kluci, vy ze soc.-dem, a nár.-soc. mládeže, již dnes říkají vaši funkcionáři, že proti povinné tělesné výchově nejsou. Oni jsou jenom proti předvojenské výchově. Jak laciná to výmluva. Až by najednou tady byla, říkali by, že oni nic, že za nic nemůžou, to že ta vláda, ti byrokrati atd., jak již jejich soudruzi a bratři ze strany mnohokrát říkali.

Teď záleží jenom na nás, zdali se jim podaří oblaťnout nás!
 Vorlas K.

Blbý je, když papež Lev dostane vlka.

- Proč ste vyloučili Frantu z osady?
- My ho přistihli při hrozném činu.
- Von někoho vokrad?
- Ne, von čet „Hvězdu“.

- Náš šerif umí nejspíš turecky.
- Jaks to poznal?
- Von tuhle povídal: Vemte si všichni „salám a Bóda. Leiku“.

Kamarádi,

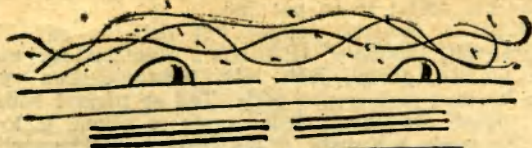
píseň od Gézy Včeličky

NA MŮSTKU KAPITÁN . . .

jsste slyšeli na pottlachu v Jezerce a líbila se vám tolik, že ji Géza musel opakovat.

Nuže, tato píseň vyšla tiskem s notami a stojí pouhou Kč 1.80. Objednávejte již dnes pro své osady, neboť jsme vydali omezený počet výtisků.

PRAHA
BRNO

Jappy

— Čeče koho dneska potkám,
každej se směje.

— Bodejť by se nesmáli když
máš smrknuť na kravatě! Děda

posílejte obrázky a fóry
k celostátní slezině trampů

kra-kra:

skautská rezervace na berounsku

Motto:

„Znáš-li kraj slunečný,
kam četník nevkróčí...“
(Podle Čes. Slova.)

PŘÍRODA jest rozdělena na stromy, trávu a chaty. Stromy slouží jako terče, tráva jest ideálním krytem a chaty jsou zatímni kaverny, které chrání před šrapneli a granáty.

ŽIVOT v rezervaci jest rozdělen na dopoledne, odpoledne a noc. Dopoledne se cvičí vojenské cviky, odpoledne se tyto cviky opakují a v noci jsou roze-stavovány hlídky proti nenadálým pěším, jízdním, plynovým, leteckým a kanonýrským útokům.

KÁZEŇ jest dodržována vždycky a za všech okolností a vztahuje se i na latríny. Na malou stranu jest vyměřena jedna minuta, a na velkou stranu 3 minuty. Kdo se opozdí, ztrácí aktivní i pasivní volební právo.

ZÁBAVA jest obstarávána příslušnými zkušenými instruktory. Spočívá ve stavění španělských jezdců, zákopů a jiných vlasteneckých rekvizit, a jednou týdně přednáší bratr Svojsík pod protektorátem jenerála Kecandy o světovém míru, který nám hrozí.

bakunin:

namluví si pad'ourku . . .

Namluvím si just padourku: slušnou, hezkou a možno-li i prachovou.

Nečřívě ji budu vodit do bijásku. Budu po tme vzdychat, chytat ji za ruce a šeptat: „Oh, slečno, ta Dolores, ta Garbo. To jsou božské ženy. Buďte má Dolores!“

Tak to začne. Sednem si i do parku. Napřed dám svou pravou ruku na její opěradlo. Pak tu ruku, coby náhodou spustím, čímž ji budu držet kolem břišního pasu. Pak se zvednem a půjdem ruku v ruce do kavárny, kde tříska jazz.

Bude to studentka a Sokolka. Budu ji vyprávět, že píšu do studentského časopisu, že umím veletoč a budu mluvit s nadšením o Kramářovi.

Bude mně tvrdit, že Medek je lepší než Neubauer. Já naopak budu svádět krizi čsl. fotbalu na Hrad a společně budeme nadávat na Beneše.

Teď už nastane vhodná chvíle pro mé rejdy. Zeptám se jí, co soudí o trampingu. Zmíním se nenápadně, že jsem též byl již na výletu s trampy. Honem dodám, že se slušnými, že dva z nich byli vysokoškoláci. Že je to přeci jenom pěkný, když hvězdy svítí a ohen září do tmy.

Načež ji zavedu do hudebního automatu a za korunu si poslechneme slavné trampské sbory. Až bude znít chorál trampské písně „Když jsem tě po prve uviděl...“, tak se ji budu významně koukat do oči a pak se políbíme.

Teď konc to už pude honem. Vlastička půjde s maminkou a tatínkem na výlet do Davle, kde mě náhodou potká, seznámi s rodičema a bude o mně doma vyprávět, že jsem úředník, milý a vzdělaný pán atd.

Koupím si sportovní košili a půjdu k nim na návštěvu a stočím řeč na tramping, jakožto osvěžení. Pan magistrátní rada bude nadšen, koupíme chatu, a založíme osadu: Pan rada, milostpani radová, slečna radojc, princek a já, úředník a vzdělanec.

Vlastička vystuduje, já postoupím, pak se vemem a budeme moct jezdit někdy samy do chaty. Budu hrát na kytaru, čist nepolitický trampský časopis a dýchaš zdravý vzduch našeho venkova. Pak umřu na padourskou nemoc, osada spustí vlajku do poloviny žerdi a pošle poslední Ahoj...! Ahoj!

Vidíte, vy blbci, jak se starám o rozkvět trampského hnutí.

kočkodan:

poesie prašivá . . .

v přístavu ticho je
a krčma bouří
až koráb odpluje
vzpomínka shoří

v baru je děvčat dost
za irank ti láska vykvete
zapomeň na svou zlost
zasměj se smichem malého dítěte

tulák jsi moře tě volá
poslední irank jsi holce dal
až usneš na dlažbě mola
však už tě pendrek přlnuti aby si vstal

vzpomeneš na holku
s černýma očima
za irank a za ránu
byla dost laciná

8/31

kamarádům „nepolitickým“!

Pozoroval jsem nyní několikrát, jak určitá část trampů, a to stojících mimo TOV i tramppačourské organizace, se vyhýbá politice i politické debatě. Těm chci několik maličkostí připomenouti.

Svět je dnes na přelomu. Zápasí dva světové názory, dvě třídy.

Jedni jsou pro to, aby jedinec, je-li dosti mazaný, rafinovaný a drzý, mohl v „mezích zákona“ zapřáhnout své „bližní“, a z jejich práce vymačkaný zisk ukrásti, přivlastnit si. Dělník, proletář, je tu pro jeho zisk, pro „jeho“ stroje, pro jeho moc a rozmary. Z práce proletáře vzešlý majetek, jemu vyvlastněné stroje, továrny a směnné hodnoty, obrací proti němu. Nahrazuje strojem dělníka, zotročuje, vyhazuje jej, nechá hladu umírat. Moderní otrokář. Aby se proletář neprobudil, mají na něho ohromný obibovací aparát: své školy, církve, literaturu, „věda“, svůj tisk, film, rádio atd. To jsou pačourři, čili „spisovně“ — měšťáci.

Jim slouží tak zvaní „socialisté“: demokratičtí, národní, křesťanští, slovanští a jiní. Tito jsou vedeni bývalými proletáři, nyní zpačourovatělými zrádci, milionáři, „cestou mírného vývoje“ aby v klidu a pořádku sloužili pačourům co možno nejdéle, dokud to „nepřakne“. Aby sloužili jako Janičáři proti svým probouzějícím se kamarádům. To vše jsou ti první.

A druzí? To jsou vykořisťováni, dělníci svaelem a mozky. Jdou za tím nejvyšším cílem. Vyhubit

pačoury, předělat lidi. Čadají, aby výrobní prostředky, jež pracující stvořili a u nichž pracují, patřily společně všem pracujícím! Technika, věda — stroje jsou tu pro něho. Mnoho strojů nebude znamenati hlad a bídu pracujících a katastrofu, jak tomu je dnes, ale opak. Nejkratší dobu pracovní, nejvyšší příděl životních potřeb. Šťastný život. Volný čas pro kulturu těla a ducha. Aby vytvořil nového člověka, musí onen „obibovací aparát“ vyrvat pačourům a přetvořiti jej na výchovný, tvůrčí.

Toto mu pačourři nikdy dobrovolně, „v klidu a pořádku“, nedají, neboť by to byla jejich smrt. Budou se bránit i útočit nejzuřivějším násilím.

To si musíme dobýt!

Čím dřív, tím líp!

S těmito druhými musí jíti uvědomělý tramp — avantgardista šťastnějšího života. Proto mu pačourři říkají hnusný.

Svět těchto druhých roste, zatím co svět oněch prvých se boří.

A nyní, „nepolitický“ trampe, přemýšlej, a postav se upřímně na jednu či druhou stranu. Zůstaneš-li uprostřed, budeš stejně nemilosrdně a neslavně rozdrčen. Zůstaneš-li indiferentní, ničemu se nevyhneš.

Ruga solvaguio.

katolický koutek

sv. Rosa z Limy
(30. srpna)

Sv. Rosa z Limy vynikala nejen tělesnou, ale také duševní krásou. Jmenovala se původně Isabella, ale poněvadž tváře její stále jako růže kvetly, jmenovali ji Rosa, t. j. Růžena. Poněvadž se obávala, aby svou krásou nezbudila v jiných nezřízené žádosti, natřela si vždy, dříve než z domu vyšla, tváře roztlučeným pepřem, jenž tvář její rozežíral. Mimo to se postila a všechny vášně své zbožností a modlitbami krotila. Marně nutili ji příbuzní k sňatku. Ani tenkrát, když rodina její zchudla, a svatá Rosa pracovati musela, nepustila svého panenství, a marně namáhali se nepřátelé její o čistotu ji připeaviti. Konečně vysvobodil ji Bůh z pokušení tím, že seslal na ni nemoc. Sv. Rosa při tom se modlila: „Pane, rozmnož trápení mé, ale také lásku svou ve mně.“ A jako světice po dlouhém utrpení skonala.

Kéz i já jako sv. Rosa varuji se veškeré marnivosti. Ať si nezakládám na své kráse, oblíbenosti, postavě, řátu, ale na zásluhách pro nebe. Amen.

(Z katolické liturgiky.)

trampská pyramida.

kra - kra

zvolili jste již delegáta

• **na celostátní
slezinní trampů**

21. a 22. listopadu v Praze?

stránka na pokračování

tom tábuk:

kouzelný hubertus

O tom, jak dostal se na svět Venca Brouk, panují v jeho rodišti domněnky velice různé.

Určitá část pamětníků udržuje pověsti jako by Vencu Brouka byl sám čert dlužen. Jsou také lidé, kteří tvrdí, že vyhrál ho táta v mariáši.

Fma. Broukababka přičítá zásluhy o jeho objevení se v tomto slzavém údolí sobě a tvrdí, že dostal se na svět na mírné měsíční splátky.

Důkaz z: Řádně vedené obchodní knihy a svědectví personálu.

Já, jeho historik, považuji všechno toto pouze za nepodstatné domněnky, neboť v jisté místnosti, jež zaujímá jeden čtvereční metr na dvoře jeho rodného domu, nalezl jsem starou rodinnou kroniku, psanou rukopisem zelenodvorským, pečlivě rozřezanou na čtvrtky a dle této dostal se Venca Brouk na svět jako všichni smrtelníci cestou suchou.

Narodil se na úsvitě krásného podzimního dne. Jeho zrození bylo provázáno neobvyklými zjevy. Na staroslavné radnici rozezvuchel se zvon a v oblacích zjevila se kněžna Libuše. Ohnula ruku do formy šibenice a zvolala hlasem daleko slyšitelným:

„Budoucnost vidím velikou, jejíž sláva Pankráce se dotýká!!!!“

Jeho budoucí kmotr vyoral ten den brambor, jež se z blízka velice podobal četnické helmě.

Prvé roky jeho života jsou zabaleny v mlhu, povian a věčně promočené pleny.

O jeho dětství a prvých letech věku jinošského jest nedostatek věrohodného materiálu. Počnu tedy rokem 18tým, jež zastihl Vencu Brouka v Africe.

Nyní útok na obrazovnost. Představujte si laskavě. Krásná exotická krajina, nad níž jak viadukt klene se tropické nebe. Kaktusy, sedmikrásky, podběly a bledule chvějí se v paprscích žhavého slunce.

Nedaleko černá se tropický prale.

Máme-li dobrý zrak, můžeme zahlídnouti žirafu, ana se učí na lianě napiaté mezi dvěma topoly různé provozochodecké produkce.

Poněkud vpravo vidíme lva, an učí slona zahrátí na saxofon černošskou prstonárodní píseň: „Sil jsem prosu na souvrátí...“ Má-li ten lev dvojitý ocas, pro velkou vzdálenost nelze rozeznat.

Pro diváky slabých nervů

PŘESTÁVKA.

Občerstvení v buřetu.

Jste-li spokojeni, řekněte nám,
nejste-li spokojeni, řekněte známým.
Ze všech nejkrásnější...
Ota mýdlo Rakovník.
Kdo má smysl pro krásu,
kupuje u Klobásů.

Diváci nervů silnějších a mládež do šestnácti let, které jest ostatně vstup zakázán, mohou sledovati dále běh obrazů.

Kůl zčernalý krví jest zatknut uprostřed krásy výše popsané.

Horďa divochů, divošek a divoušků křepčí do rytmických úderů gongu. Uprostřed zástupu četa mužů ozbrojených primitivními zbraněmi značky

ŠKODA-SENTINEL

vede spoutaného muže. Přes to, že jeho tvář jest černá a zarostlá, poznáváme Vencu Brouka. ....

Připoután ke kolu, očekává svůj konec.

Podplukovník kmene napřáhl válečnou sekeru a mezi tím, co milostivá pani podplukovníková zaněcovala hra-

nici (možná, že hranici pouze zapalovala, mně se ale výraz „slavnostně zaněcovala“ děsně líbí), mrštil jí směrem, kde sebevědomě zvedalo se k nebi hrdé slovanské čelo, co by ilustrace k písni: „Já to platit nebudu, radši se dám na vojnu“... Tomahavk zasvištěl... Zasáhl však pouze pravé ucho, jehož část odletěla s ďábelským smíchem do pekla a zanechala za sebou pouze dým, zápach síry a dvě nezaopatřená děčka.

I vzkřikl Venca Brouk hromovým hlasem:

„Bratře plukovníku, miř lépe, nebo mě pánbů o posledním soudu neslepí!!!“

„Bratři divoši, ať míří lépe!!!“

Ze zástupu vystoupil divoch:

„Ano, bratři divoši, ať míří lépe!!!“

Ale odvážlivec už nedopověděl. — Větrem zasvištěl palcát a v témž okamžiku skáceli se k zemi svobodný bratr z tábora Petra Obrovce.

V zástupu nastalo hrobové mlčení. — — —

Stařítki tkalci z Orlických Hor s tvářemi větrem ošlehanými, zůstali státi jako přimrazení.

Do očí žen draly se samovolně slzy, ač filmové herečky jsou nuceny, tyto vyvolávat glicerínem.

V pozadí strhl se náhle povyk. Venca Brouk zahlédl dívku oděnou v purpúr a hermelín. Ze rtů dral se jí divoký křik a ruce jako zlomené kmitaly se vzduchem.

Horďa divochů obrátila se zpět a úprkem se hnala ke stanu, který krasavice prstem označovala.

Venca Brouk rozhodnut zbavit Chicago nebezpečného podsvětí, zaslal svou fotografii „Pražskému Ilustrovanému zpravodaji“ a oddal se smutným snům.

V okamžiku, kdy dával poslední sbohem matičce Praze, stovčezatě, ucítil na nose prudké bodnutí.

Otevřel oči...

Hrůza!

Na jeho nose sedělo nějaké zvíře.

Moskyt!!!

Malarie!!! — — —

Tak pětupný konec si nezasloužil.

Ohnal se prudce rukou...

Jeho úžas se neustále stupňoval. Ruce, které ještě před několika vteřinami dřevěněly bolestí, kterou působily provazy kruté se zarezávaly, byly volné.

... Vysílen událostmi, které tak bleskurychle za sebou následovaly, klesl na zem.

Když procítl, byla nad jeho obličejem skloněná dívka, která před krátkou dobou způsobila záhadný povyk.

Šeptala mu spěšně:

„Jsi Čechoslovák, viď??? Znáš ten slavný národ. Jeho historie jest pro mně nevyčerpatelným zdrojem duševní posily.“

Slavná věta Tomáše Bati: Toho bohďa nebude, aby český král z boje utíkal, zu mně neustále v uších.

Cyril a Metoděj, Zakladatelé Sokola, jsou mně velice sympatičtí. Zvláště prvý z nich, autor krásného hesla: Ni zisk — ni slávu. Miluji tě, drahý Čechoslováku. Abych tě mohla vysvoboditi, strhla jsem křik, že mého otce, náčelníka kmene, unesla GPU.

On však odejel tajně do Ženevy, na odzbrojovací konferenci, aby poznal nejnovější systémy kanonů a kulometů, které si od té doby, co vyrábíte je s pluhů, nemůže vynachváliti. Až divoši poznají, že nejsem mezi nimi, vrátí se a bude po tobě veta.“

Po pronešení těchto trhaných vět, rozložila před Vencu Brouka krásný Hubertus, vtiskla mu na rty hubičku, do ruky píšťalku a poručila, aby se na Hubertus posadil, zapískal a přeřikal čarovnou průpovědku:

Enyky benyky
rikitiki
v Itálii
rostou fiky
a v Africe
bez čepice
chodí opice.

Průpovědku naučil se ihned v prvním semestru, zcela z paměti. Slibila mu velmi dobrou a řekla:

„Vlastníš obdivuhodnou inteligenci a paměť; mohl bys být universitním profesorem.

Nyní však musíš si již pospíšití, je-li ti život jen trochu milý.“

Venca Brouk cítil potřebu, zlatosrdečně divošce poděkovat. Za nejvyšší projev díky považoval vyznání lásky.

Učinil tak slovy Elišky Krásnohorské.

Tvou duši miluji tu dobrou ryzí
tvé srdce zlaté, jež mě není cizí

Potom posadil se na darovaný Hubertus a přečetl čarounou průpovědku, kterou měl napsanou těsnopisem na manžetě a zapískal.

... Jako by neznámou silou nesen, vznesl se do výše...

Podrobnosti viz: Prostonárodní povídky a pověsti.
Opatří každý knihkupec. Ne-li, objednejte přímo v nakladatelství.

Jak dlouho trvala cesta vzduchem nevím, neboť dle záznamu v cestovním denníku pozdily se v té době hodinky Venci Brouka o 200 Kč.

Jest zaznamenáno pouze, že přistál u Lipanské mohly právě ráno.

Skřivánek rozhazoval s nadoblačných výšin krásné trylky jako protistátní letáky. Měl-li povolení okresní politické správy, nepodařilo se bezpečnostním orgánům dosud zjistiti.

Rozradostněn, že zase vidí tu krásnou českou zemi, klekl Venca Brouk na zem a žhavě líbal historické místo, na kterém dle jeho doměnky byl povýšen Žižka na cuksfíru.

Před jeho duševním zrakem počaly defilovati postavy z naší historie oděné v dlouhých slovanských řízách. Byl to samozřejmý postup asociací: vzpomínka na krásnou divošku — její zájem a informovanost o naší historii přimyslím-li si ještě naprostou kulturní zostalost, jež jest u hnusných trampů příslovečná, představy postupovaly následovně:

Karel IV., potažmo otec vlasti, podával p. Řehořovi a jiným českým socialistům ošatku zlata, aby doručili na adresu p. Františka Stříbrného a poprosili o laskavé uschování.

Kdyby nebyl Franta doma, aby to dal Jiřímu, že jest to v principu jedno.

Leonardo da Vinci kreslil na zemi kruhy: „Odstupte!“ Diviš Bořek z Miletína, František Josef I. a Jan Mydlář hráli mariáš.

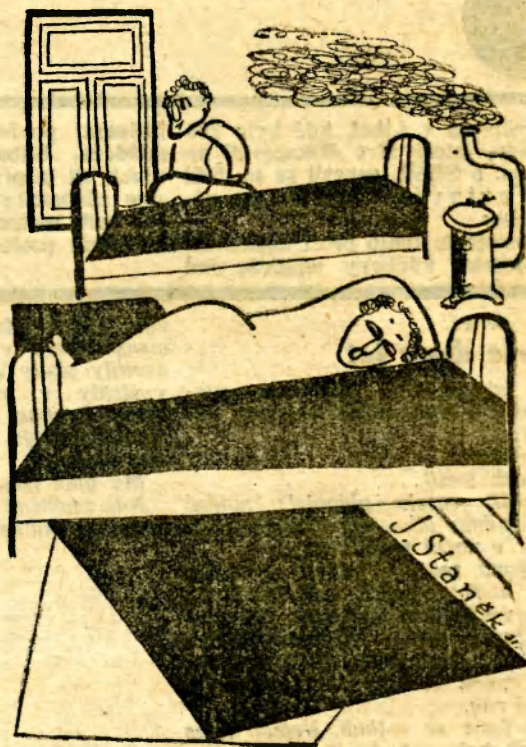
Havlíček a několik vousatých pánů dle zjevu exhubitellů se schovávalo,

(Pokračování.)

Trampské kanadky
originál anglicky Dulbox,
Kč 178'-
až 198'-
Jaroslav Bohata
Smíchov.
Proti Knížecí.
Též poštou na dobírku, vypiaceně
Udejte číslo nohy.

Z ANATOMIE.

Vašnosti, slyšel jsem, že prý tady platíte za inteligenta?

Ovšem, milý příteli, a proč se ptáte?

Tak to za mě zatáhněte, já tu mám outratu.

— Ferry, kde teď makáš?

— To ti nemůžu říct.

— ?!?

— Von by to censor vybilil.

Bóda.

drby z osad a čundrů

TOV Sever.

porada všech zástupců odsad v neděli dne 18. října 1931 v hostinci Pokrok (Fortschritt) u Duchcova v 10 hod. dopoledne.

Kamarádi a osady, vyšlete zástupce nebo přijďte sami přímo v masách. Porada ohledně celostátní sleziny, přednášky delegátů, sportu atd.

Osady, které dosud zástupce do TOV nevyslaly, nechtě se dostaví.

S ohromným iuchuchů TOVS.

Kladenským kamarádům!

Kladenské spojené osady slézají se každý čtvrtek večer v restauraci „U Jágrů“, Kladno, Masarykova třída. Tamtéž levné obědy a večere pro kamarády.

vyrovnej předplatně!

PRO TRAMPY
ZVLÁŠTNÍ VÝHODY:

NA SPLÁTKY

HARMONIKY,
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY

A. VACKOŮ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 106

Ostrava a okolí!

Hnusnému trampstvu v černém království se označuje, že v brzké době tři týdnů spáchán bude trampský potlach, a sice 31. října o 8. hodině večerní v hostinci „U Zavadila“ v M. Horách. Vlajky, sladká dřeva, sladké miss a kamarády, všechno s sebou, protože do programu také spadá jezení malých dětí v SSSR o kterémžto strašném faktu XX. století promluví delegát do SSSR, Ferry z Friendlowe.

Za ostravský TOV:

Vagus, Pegi.

Osadni kolportér Mladá Boleslav:

1. číslo: 10 kusů, 2. číslo: 15 kusů,
3. číslo: 25 kusů, 4. číslo: 45 kusů.

To je co říct, co?! Máte vy takového kolportéra?

Osady Aljaška a Chinook z Luk pořádají v sobotu 24. října posvícenský potlach v hotelu „U nádraží“ v Lukách pod Mednikem.

Hoši!

Každé pondělí v 7 hodině v hostinci u Plašilů ve Zlíně máme trampské slezinky. Přijďte se k nám všichni trampové podívat!

Na potlásku v Libni, kde bylo 200 kamarádů, kteří živě diskutovali po řeči kam. o SSSR, usnesli se po řeči kam. Toulavého Mirky na následujícím:

Protestujeme tímto proti uzákonění předvojenské výchovy mládeže pod

jménem povinné tělesné výchovy mládeže. Slibujeme, že budeme ze všech sil připravovat celostátní slezlnu zástupců všech trampských osad, což bude nejlepší odpovědí pačourům na jejich poslední útoky.

PRAHA JEDE 17. ŘÍJNA DO TURNOVA. ODJEZD OD „TRAMPA“ V 5 HODIN ODPOLEDNE. JÍZDNÉ TAM I ZPĚT 30 KČ. PŘIHLASTE SE IHNEDE V REDAKCI.

vítěch děneš:

historie dvou let

Bylo nás několik. Měli jsme zelenou košili s modrobílou trojicí vazankou...

Byl večer...

Měsíček svítil...

Táborák veselé plápolal; modré jeho plamenky olizovaly vrcholky skal a mizly v noční prazdnosti...

My jsme seděli i mluvili o naší vlasti, kterou ovaun naši bratři na dálném vycnoae v Palestině. Všechny naše tužby letěly nočním klidem k nim... I my jsme chtěli budovat vlastní rukou... i my chteli pomoci...

Minul rok.

Opět jsme se potkali. Neměli jsme již však zelených kosů, ani modrobílých vazanek. Každý měl jinou košili, jiný sweater, inou vazanku...

Byl opět večer...

Měsíček opět svítil...

Táborák zas plál. Nebyly to již však modré plamenky, které olizo-

valy vysoké skály, byly to rudé plameny, které vysoko šlehalo a rudě osvítily skály a doliny. Opět a opět vyšlehl v mocný rudě ozařující oheň. Krajina zůstala i na letos romantickou, ale s neromantickou, realnou oiaou...

My opět jsme se setkali a mluvili...

Naš změněný vnějšek znamenal také změněné vnitro.

— Proč nejedeš elektrikou?
— Já chvátám. Bóďa.

— Jeje, ty nosíš plnovous?
— Depá, to já sem šel včera s Marion a vona mi nasadila takovýhle fousy. Bóďa.

Blbý je, když obchodník z radosti, že vyprodal, ide do paizlu a tam nakoupí. Bóďa.

z brna do brna

Koncem minulého roku a počátkem tohoto slibně se rozvíjelo hnutí trampů na brněnsku. Přes velké nepochopení ze strany některých kamarádů v době, kdy paďouři počali s nastupem proti volnosti a svobodě trampů, vyrostl i na brněnsku pevný TOV., který organisoval zdařilé protiútoky a shromáždil většinu kamarádů k boji proti zamýšleným zákazům a také proti předvojenské výchově prosazované paďoury i jejich pomahači, kteří si říkají „socialisté“, ať již růžoví nebo červenobílí. V čelo TOV. postavili jsme si kamaráda Colta, který se ten čas tužil. Však po tom, kdy paďouři musili ustoupiti, alespoň na čas od svých plánů pod mohutným odporem trampského občanstva, projevíli se velké změny v našem počínání. Jestliže naše akce tehdy byly tak zdařilé, že dělali neklidnou krev všem ochráncům tohoto „demokratického“ pořádku a tito nenechali nás později provést ani jednu schůzi či poradou v zálzi si na mušku, aby zastrašili, šerifa TOVu a snažili se jej výhrůzkami přimět k tomu, aby ve své činnosti dále tak nepostupoval, nebo že bude míti co činiti s paragrafy. A tu kamarád Colt váhal, ochaboval po častých návštěvách „tajných“, ale přes to podařilo se nám ještě vyslati Ferryho na největší čundr do SSSR a sehnati pro něj částku na úhradu cestovného. Od té doby však jako když utne. Noha se v Brně nepohne. Ještě jeden, špatně připravený potlach na rozloučenou s odvedenými kamarády, který pro nás neměl žádného výsledku (jak dopadlo proúčtování, není nám dosud známo) a konec.

Paďouři zase vytáhli svoji předvojenskou výchovu, dali jí jiný přijatelnější název „tělesná výchova“ a masí si pod kolenama, jak nás budou prohánět po exciráku, klukům v Čechách bourají chajdy, nás zde honí z lesů a již i zavírají (viz „Býčí skály“ v měsíci září) kamarády na Cejlu u Tří lvíčků a my jako by se nechumelilo. Spíme, a kamarád Colt tone v představách plných policajtů a fízlů, kteří ani v noci nedají mu asi spáti a TOV. nesvolává. Co je toho pak důsledkem? Kluci se nescházejí, neprojevuje se žádná činnost, a ta námaha, která byla projevna v počátcích TOVu, propadá se v niveč.

Přijel Ferry z SSSR. Uspořádal se sice projev jeho, ale příprava zase byla tak mizerná, že ani čtvrtina trampů na tento se nedostavila. Proč? Proto, že neschází se TOV., který by věc projednal a připravil. Jednalo se také o tom, že vypracovány budou stanovy pro klub, aby volněji mohli isme se scházeti. Zůstalo však jen při žvanění. Klutek utek. Je kamarádi brňáci, tento stav nadále možný? Nechcete, aby i u nás projevíli isme tolik života, jako kamarádi v Praze? Budeme nadále prodlužovati naše spaní? Ne! Není doba taková, abychom nečinně zaháleli! Zvedneme se k práci znovu, která, bude-li dobře, ku spokojenosti všech prováděná, ponese radost pro všechny kamarády.

Kamaráde Colte! Zažeh přeludy, které zavinili tvoji pasivitu. Nech fízly svému osudu a postav se znovu v čelo TOVu, k práci ku prospěchu nás všech a k vítězství nového svobodnějšího života. Stane se tak brzy? Doufám, že ano!
Chrastítko.

Seš blbej, jak daleko vidíš.
Mám štěstí, že jsem krátkozrakej.

„Na co je krátká censúra?
„Na almanach za bůra!“

Spojené osady Arkansas a Jukon v Brně stavi se za časopis „Tramp“ a uznává jej co svého spolubojovníka. Je nás prozatím tucet a čekáme své rozmnožení. Pište prozatím na adr.: Ant. Langmajer, Židenice, Žižkova 23, nebo na Josefa Koželoužka, Brno-Husovice, Horymírova 4b (u p. Šmída).

Kluci, Brňáci!

Po těžké námaze upatlali isme Brněnskou stránku v „Trampu“, která ale dlouho nežlla. Zankla k našemu velkému překvapení. Nebylo dopisovatelů. Kluci, hergot, je možno dále to tak nechat? Nezastydíte se žádný? Co pak vám vyschl všechen inkoust? Tak, hrome, se do toho zdejte, ať se nám kluci z Prahy nemejou!
Chrastítko.

Kamarádi ze spojených osad Údolí toulavých vlků (Arkansas a Jukon),

Brno! Jste snad jednou z toho mála činných osad na Brněnsku a jste známí svým kamarádkým vystupováním a životem. Proto, že jste kluci od ponků a z fabrik tak jako my, požádali isme vás o spolupráci na večírku, pořádaném 3. a 4. t. m. v Dělnickém domě v Maloměřicích a Husovicích. Vyhověli jste ochotně. Připravili jste dělnickým návštěvníkům příjemné pobavení svým zpěvem a vystoupením vůbec. Maloměřický Komsomol je vám povinen poděkovati za ochotu. Tiskneme vám proto kamarádky ruce, které pracují pro stejným cílem: proti paďourům a jejich „pořádku“. Je však třeba užší spolupráce. Vždyt máme stejný cíl: lepší, spravedlivější život pro všechny. Kluci, k této spolupráci vás zveme a těšime se na shledanou! Do paďourů — hej rup!

Maloměřičtí kamarádi.

Brňákům na vedomi!

Bude našim klukům jistě známo, že osada Arkansas a Jukon byla v posledni době nejčilejší z brněnských osad. Tyto osady se k práci, kterou si vytýčily, spojily v řádké „Údolí toulavých vlků“ (ÚTV.) a vypracovaly si stanovy, aby ještě lépe v práci mohly postupovati a naše slavná policie aby pozbyla zaminek k pronásledování. Stanovy isme zadali zemskemu úřadu a čekáme na jejich povolení. Nešlo to jinak. Má-li býti ku prospěchu trampského hnutí pracováno s úspěchem, musime hledati cesty k prosazení vytyčeného, ať se to snad zdá býti „poďourské“. Isme si toho též vedomi a proto také postup náš isme zařídili. Za měsíc tedy již na Brněnsku funguje prima trampský klub, který zve všechny kamarády ke spolupráci. Budeme pěstovati všechny sporty, pokud nám to poměry dovolí, zpěv, hudbu a hlavně uvědomovat kluky o našem boji proti paďourům a utužovat trampské kamarádství. Samo sebou, že stojime za „Trampem“, který je našim věducim! Kluci, chcete s námi spolupracovat? Hlaste se u Toma z Arkansasu nebo Čurili z Jukonu. Chrastítko vám také podá informace. Tak nenechte na sebe dlouho čekati!! Ahoj!!

Spojené osady ÚTV., Brno.

Brno-Husovice. Os. „Rudých partyzánů“ čítá 6 kluků a šerifem je Repa Karel, Brno-Husovice, Královopolská 38. Stavi se za „Trampa“.

Brno-Židenice. Osada „Mohykán“, šerif Jan Kopecký, Židenice, Křížkovského ul. 41, čítá 8 manků a hlási se k „Trampu“.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo I Kč: — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

NAJMU CHATU NA ZIMU. Nabídky pod znač. „Dlouhán“ do admin. t. l.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telei. 255-03.

KAMARÁDI, DOPORUČUJEME la KANADA DULBOX, masivní; nakoupíte levně u fy. Hornol-obuv,

Praha VII., Bubenská 6, u Hlávkova mostu. Elektrická trať 6, 8, 12, 18.

LIDOVÝ AUTOCAR zadává levně autodoprava Janoušek, Smíchov, Pačického 37. Telefon 44-770.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce Hrneček, Dejvice, Na Hutích č. 3.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartánek, Měchenice.

Osadní pošta.

Osado „Sedmi rudochů“

Jestlipak se držíš, jako ses až donedávna držela? Stefane Bojko, tobě naplácáme přes hubu! Serife, jakés pokání uložil tvému sousovedovi? Pamatuješ na svatou zpověď v Betlémě? Následování hodno! Pečuj rudě o mýho zlatýho bráču! A ty brácho se snad neztratíš! Vzpomeň si vždy kam oba máme namřeno! Do „studánky“ jste se myslím už nedostali? Panu Padourovi se ale ještě odměníme! Rozšiřujte statečně zruč oběma Nohýlům a dál dělejte radost Královně větru! Sic by vám nikdy neposlal Ahoj! Váš

Rudý Poldá z Dobřina.

Serifu Crbovi s osady „Bim-bam-bulla“.

Zdá se, že jsi již zapomněl na svého soupelesníka Akelu s osady, s kterým jsi prodělal tolik čundrů, při nichž nás trampský Manitou, na přímluvu našeho patrona a ochránce trampů p. Kubáta, častoval kanadskými žertíky v podobě vícero méněro příjemných deštíků a sněhových vánic. Nebo snad na mne hledíš jako na bolšána a komunistu a jako s takovým nechceš nic mít? Pífil se tak aspoň ke mně vyjádřil. Nezazlívám mu toho, snad mu vstoupila ta matura do hlavy a za čas ho to přeide. Vy nepocitujete tíhu poměrů jako já a od té doby, co jsme se rozešli, nemá vám kdo tu „politiku“ nalejvat. Neiste nakonec již stoupeni Našich Vosad? Pífilovi bych se neřivil, bylo to fanfárům, jehož ideálem je stát se „koňským doktorem“; při tobě však nečekám, že by jsi se dal na naivní sentimentalitu a kecy z baru od Jestřába nacyhat. Pošli tvoji adresu, ať si můžem pokecat v dopise a abych ti mohl zaslat ten filtr, nežli se promění nějakým záhadným způsobem v pivní páry. Sděl, jak jsi pokročil ve výrobě dortů „Bim-bam-bulla“ tvoji specialitě vyráběné z kávovýho socu a podobných, zaručeně prvotřídních směsí. Co se týče naší sázky, budeš asi prvním ty, jelikož já mám letos teprve čtyřiaředesát dnů čundru

Ahoj Robin Zbojník, co by bejvalej Akela s Bim-bam-bully.

Trampským veškerenstvu v hanácké oblasti!

Ahoj kluci!

Věude se to mezi trampama hejbá, jenom my spíme. Odhoďte tu svou lenost, kterou někteří skrýváte pod maskou „nepolitických“, a počněte uvažovat. O čem? O zákazu trampingu, o zákazu čtení „Trampa“ v kasárnách,

Myslím,

že by vás zajímalo všechny vyslechnout zprávu kamaráda a současně si společně o všem, co nás bolí a zajímá, pokecat. Naše osada vám proto navrhuje, zbušit společný potlach, na který bychom pozvali některého člena delegace. Potlach by se mohl odbývat buď v Přerově nebo Olomouci; nejlépe by se hodil v Přerově, který je víc ve středu oblasti a sice v dělnickém domě. Tedy rozum a tužku do hrsti a pište, co o tom soudíte.

Ke konci abyste to nezapomněli, vám připomínám, že máme nyní v „Trampu“ dvě stránky a tak hledte toho využít a pište, hlavně však ten náš časák rozšiřujte. Je to naše povinnost a pak to víte, že s klukama v redakci, hlavně od doby, co se Melich dal nacyhat na puse svý leidy, není žádná sranda a mohlo by se stát, že by nám šlápli na kuří oko. Ahoj, kluci, a do práce za volný a uvědomělý trampung.

Za osadu Canada Riders v Lipníku
Robin Zbojník.

Klukům silnic z Českého Krumlova, Kaplice a okolí zaslal z Prahu lečky řvoucí pozdrav a mohutné Ahoj! Kluci, již se cítím mezi vámi.

Jarín-uprchlík.

Hošouni a děvčata!

Patlali sme až sme upatľali potlach. 18. řířta, 7 hodin večer. Krčma „U města Paříže“. O čundru po SSSR nám poví delegátka Vlasta. Přijďte nám, kluci a holky, pomoci řachnout do pačourů a s náma si zazpívat. Parto Tuláků, Rudý Motýle, Udolf Sporů a Toulavý Šelmy, s váma počítám na beton.

Sichr se všechny přiřundrejte.
Karva u 5. kontingentu. Sadská.

Kamarádu J. Gallovi a všem klukům z „Rudýho Tesáku“ v Bratislavě zasiláme Ahoj a dík za kamarádské přijetí. Litujem vás, kluci, chcete-li však dál společně s Bobem z „Big Hornu“ obývat chatu, aniž by iste se vydávali v nebezpečí života zadušením, pak budete nuceni, zavíst u vás předvojenskou výchovu se zvláštním zřetelem na používání gasmasek. U nás, kluci, je ekonomické hospodářství a tak se těch různých bobů používá ku krmení dobytka. Zkuste a budete hned spokojenější. Ahoj řvou tři vandráci z Canada Riders. Fotky jsou na cestě k vám.

Kamaradoj prolet-esperantistoj!

Čiu trampo „abomena“ subteno nian bonegan organon de klasbatalanta esperantistaro „Internacilisto“! Intereseĝaj autentikoj raportoj de klasbatalantoj el tuta mondo. Piel malkara esperanto gazeto. Aperas en Moskvo. Poreuropa centro en Berlino. Postulu detalajn de la redakcio de „Tramp“. Ruga solvavulo.

Zuřivý AHOJ!

Melichovi, celému redakč. kruhu, dále osadám Way-ače, Dachwoodu na Kocábe, stydlavým a trampským duším Marion z Way-ače, Ince z Dachwoodu, Morstadtovi, Gustovi Matičkovi a vostatním zasiláme z Daičlandu po opuštění naší milé republiky. Táhne me furt pryč vod hu nás... dokud nás nezavřou! Prozatím isme volnější než u nás.

Ahoj! Dráteník, kapitán Lash.

Žádáme všechny předplatitele, aby vyrovnali předplatné, jinak zastavujeme další zasilání časopisu!

OBUV

pro veškerý sport, jako kanadky, lyžáky, bruslařské, do boxu, tetry, kopačky a moderní obuv
la jakosti Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská
 Vám dodá třída č. 4.
 Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

sqn diego:

marseille — korsika

Nasedáme o 2. hod. odpoledne na loď „Ville d'Ajaccio“, která nás zaveze na Korsiku. V přístavě, ve „Starem Portě“ v Marseilli, je plno hluku a jsi rad, že jsi se uchýlil už konečně na zad loď, když jsi před tím, hned po příchodu na loď, šlohnul nepozorovaně z 1. tř. lehátka, za které bys jinak musel zaplatit 20 frs. O pul třetí zazní lodní siréna a loď, odpoutána od břehu, se pomalu kymácí do předu. Po chvíli v podpalubí zazní pravidelný klapot stroju, který se neustále stupňuje a po desetiminutovém manévrování v přístavě, vjíždí loď na širé moře. Výborná místa na zádi loď nám umožňují báječný pohled na pomalu mizící přístav, z něhož několik desítek rukou, posílá svůj poslední pozdrav příbuzným, odjíždějícím touto loď — v podobě vřavících, usmrkaného kapesníku. Po dalších deseti minutách mijíme po pravé straně pověstný zámek „D'If“, kde byl dle Dumasova tvrzení vězněn

Hrabě Monte Christo. Po levé straně táhnou se do nekonečna pusta, neobydlená skaliska a po hodinové plavbě ti zmizí zem nadobro z očí. Kolem nás nic než voda, čistě modrá voda, jako inkoust a nad námi několik krákorajících racků, kteří vyprováží loď na několik kilometrů z přístavu. Mimoděk si zanotuješ „Stihlý škuner na vlnách se houpá“ — a vychlemtáš půl litru rumu, abys nedostal mořskou nemoc. K večeru potom přijímáme deputaci čtyř rozkošných děvčátek — francouzek —, které žádají, aby jsme jim zahráli něco na podivná dřeva, která odpočívají u našich chlebníků. Je to můj bráček a Boa Roseho kytara. Vymlouváme se, že kytara má právě malarii a bráček černé neštovice, ale není to nic platno a tak po pulhodinovém hadání, — zazní na palubě zaoceánského škuneru česká trampská píseň, — hrály dudy — a sil jsem mrkev. Přivábili jsme kolem sebe snad všechny cestující z celé loď a jelikož hned po prvé písničce jsme dostali flanděru „Baštysu“ (anýzova kořalka) a balíček cigaret, odvážili jsme se čekat, kdy přijde

večeře. Když se potom rozložila pohádkově čarovná noc nad celým mořem, je na palubě veselo. Tančují se mezi provazama, námořníci, kteří jsou po stožárech rozlezlí jak myši, nám hází cigarety, sem tam spadne i jadrna nadavka námořníka, když některá slečinka si zamota nohu do provazů a roztáhá je po polovině lodí, nedbajíc na to, že zítra ráno namočený námořníček bude mít hromadu práce, než to zase svine. Starostlivá maminka hledá dceru, která zatím zmizela se svým tanečnickem a někde na přídi loď louská zapovězené banány. Ku konci pak se snese všechno na nás a tak nezbyvá než dřeva položit a ztratit se s rozkošnou Sedy — naposledy — taky. Kolem půlnoci pak vše na loď ztichlo a jen mlaskání hubiček a hukot strojů ruší posvátné ticho. K ránu potom k 5. hod. honu na loď leden druhého a všichni hledají — dcery — syny — rodiče — babičky, až konečně po pulhodinovém hádání a strkání le vše opět připraveno k odchodu z loď, která vjíždí do přístavu „Ajaccio“ — hlavního města ostrova Korsiky.

Výborné jádrové paštiky

konzervy a suchý salám
 u Jaroslava Rittlga, Žizkov, Bořivojova 34

poslední
 dny

Nejlepší paštiky
 a konzervy jsou
 zn.

Dělnické uzenářství a řeznictví
 Praha-Karlín, Palackého 63.

letních čundrů

Kamarádi!

Jedná trampka, která smí do chaty bez oddacího lístu

vyrábí firma: B. RODOVSKÝ, Praha VII., Belcrediho třída č. 25. Filialka: Praha XII., třída maršála Foche č. 116.
 TRAMPKA, speciální uzená trvanlivá lahůdka k vaření, na rožni opékaná neb syrová la jakostí, na čundr neb do chaty. 1 dkg Kč 1,60.
 Zadejte všude!

**KANADY — LYŽAŘSKÉ
BRUSLAŘSKÉ-SPORTOVNÍ**

OBUV

FRANTIŠEK PROVAZNÍK
nástupce

Mir. Procházka,
Mladá Boleslav, Pražská Brána 169

Obuv vesměs ruční práce.

Parlásek si jel do okresního města na jarmark, koupil boty a přišel domů až za 3 dny. Ne snad, že by někde chlastal, to zas neznáte Parláska, ale von si ve škarpě ty boty vobul a zapomněl od sebe rozvázat, a tak moh dělat jenom centimetrové kroky.

Host: „Ta porce je ale hrozně malá, pane hostinský!“

Hostinský: „A to zas ne, ale já jsem rozšířil výčep a to budou voni asi ve zrakovém vomylu.“

První host: „Kde je zde hranice lázeňského ovzduší?“

Druhý host: „Zrovna tam, co stojej, páč vzadu už maj špatnej vzduch!“

Jappy

— *Ferry, na co ti zemřela babička?*

— *Na Novej rok.*

Bód'a.

— *Máry, co si počneš teď v zimě?*

— *Nó, počnu.*

Béd'a.

